

42. Защото имаше дъщеря единородна, като на дванадесет години, и тя бѣше на умирање. И когато отхождаше, народъ-тъ го притискаше.

43. И жена нѣкоя си що имаше кръвотеченіе отъ дванадесет години, която бѣ издала на лѣкари всичкый си имотъ, и не можѣ да ся излѣкува отъ никого,

44. Приближи изъ отзадъ, та ся допрѣ до полж-тъ на дрехж-тъ му; и тозь часъ прѣстанж теченіе-то на кръвь-тъ ѿ.

45. И рече Исусъ: Кой е що ся допрѣ до мене? и понеже ся отричахж всичкы, рече Петръ и които бѣхж съ него: Наставниче, народъ-тъ тя притискать и угнѣтавать, а ты казувашъ: Кой е що ся допрѣ до мене?

46. Но Исусъ рече: Нѣкой ся допрѣ до мене; защото азъ усѣтихъ че сила излѣзе изъ мене.

47. И като видѣ жена-та че ся не укры, дойде растреперана, и припаднж нему, та му исказа прѣдъ всичкый-тъ народъ за коиж причинж ся допрѣ до него, и какъ на часъ-тъ оздравѣ.

48. А той ѿ рече: Държай, дъще, твоя-та вѣра тя исцѣли; иди си съ миромъ.

49. И когато още говоряше, идва нѣкой си отъ начальникъ-тъ на съборище-то, и казува му: Дъщеря ти умрѣ, не труди учитель-тъ.

50. А Исусъ като чу, отговори му, и каза: Не бой ся; тъкмо вѣрувай, и ще ся избави.

51. И когато влѣзе въ къщи, не остави никого да влѣзе, освѣнь Петра и Іакова и Іоанна, още бащж-тъ на момиче-то и майкж му.

52. И плачахж всичкы и оплакувахж го; А той рече: Не плачѣте; не е умрѣло, но спи.

53. И присмивахж му ся, понеже знаяхж че е умрѣло.

54. Но той испжди на вѣнь всичкы-тъ, и хванж го за ржкж-тъ и извыка, и каза: Момиче, стани.

55. И повърнж ся духъ-тъ му, и станж на часъ-тъ; и повелѣ да му даджтъ да яде.

56. И удивихж ся родители-тъ му; а той имъ повелѣ да не кажжтъ никому това що станж.